ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាលអូលីវីយេ
អភិបូជាគោរពអ្នកម្ដាយតេរេសាទៅជាសន្តិបុគ្គលនៅភ្នំពេញថ្មី
ថ្ងៃទី២៤ កញ្ញា ២០១៦

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះ ជាពេលវេលាមួយដែលព្រះសហគមន៍កាតូលិករបស់យើងមានអំណរសប្បាយ នៅក្នុងឆ្នាំព្រះមហាករុណាទិគុណ។ ចំពោះឆ្នាំមេត្តាករុណារបស់យើងដែលមានរយៈពេលបីឆ្នាំ បានកន្លងទៅជិតផុតហើយ ដោយរួមជាមួយនឹងឆ្នាំនេះជាឆ្នាំព្រះមហាករុណាទិគុណ នោះជាឱកាសមួយឲ្យយើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះគម្រូមួយនៃករុណាទិគុណរបស់ព្រះអង្គ គឺសន្តីតេរេសានៃទីក្រុងកាល់ហ្គូតា ដែលជាគម្រោងការមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យពិភពលោករបស់យើងបានទទួលផ្លែនៅក្នុងសតវត្សទី២០នេះ។

សន្តៈយ៉ូហានប៉ូលទីពីរនិងសន្តីតេរេសានៃទីក្រុងកាល់ហ្គូតាដែលយើងបានស្គាល់ មិនមែនជាសន្តបុគ្គលដែលចូលក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សយើងពីយូរមកហើយនោះទេ ប៉ុន្តែជាសន្តបុគ្គលដែលចូលនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង និងពិភពលោករបស់យើងនៅពេលកន្លងទៅថ្មីៗនេះ ដែលយើងធ្លាប់បានឃើញតាមទូរទស្សន៍ បានស្ដាប់ឮសម្លេងតាមវិទ្យុ គឺលោកទាំងពីរជាសន្តៈសន្តីដែលអស់មួយជីវិតរបស់លោកទាំងពីរ បានខិតខំបង្កើតពិភពលោកយើងទៅជាពិភពលោកថ្មី។ លោកទាំងពីរជាស្ថាបនាករព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាស្ថាបនាករសង្គមថ្មីក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

ដូច្នេះសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា តើយើងមានសុបិនអ្វីសម្រាប់ពិភពលោកយើងសព្វថ្ងៃ? តើយើងមានសុបិនអ្វីសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាយើងសព្វថ្ងៃ?។ យើងគ្រប់គ្នាចង់បានពិភពលោកមួយប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត យើងចង់បានសង្គមកម្ពុជាមួយដែលផ្ដល់សុខសន្តិភាព នេះហើយជាសេចក្ដីត្រូវការរបស់យើង ដែលកន្លងមកអ្នកម្ដាយតេរេសាបានខិតខំបង្ហាញតាមរយៈនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ ដែលកន្លងមកសម្ដេចប៉ាបយ៉ូហានប៉ូលទីពីរខិតខំបង្ហាញតាមរយៈការធ្វើដំណើររបស់លោកទៅគ្រប់ទីកន្លែងសំខាន់ៗក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ដើម្បីណែនាំឲ្យព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺសេចក្ដីសុខសាន្តមានជារូបរាងជាក់ស្ដែងឡើងក្នុងសង្គមរបស់យើង និងក្នុងពិភពលោករបស់យើង។

ពាក្យអធិដ្ឋានដែលអ្នកម្ដាយតេរេសាចូលចិត្តអធិដ្ឋានច្រើនដងនោះគឺ **"ផលផ្លែនៃភាពស្ងៀមស្ងាត់គឺអធិដ្ឋាន ផលផ្លែនៃការអធិដ្ឋានគឺជំនឿ ផលផ្លែនៃជំនឿគឺសេចក្ដីស្រឡាញ់ ផលផ្លែនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់គឺបម្រើ ផលផ្លែនៃការបម្រើគឺសន្តិភាព"**។ អត្ថបទទីពីរដែលយើងស្ដាប់ឮនៅថ្ងៃនេះគឺ **"ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្ដីស្រឡាញ់"** ដែលសេចក្ដីនេះស្របនឹងការរស់នៅរបស់អ្នកម្ដាយ ដែលអស់មួយជីវិត អ្នកម្ដាយបានយកចិត្តទុកដាក់យកសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់មកបង្កើតពិភពលោកថ្មី។ អ្នកម្ដាយធ្លាប់មានប្រសាសន៍ថា **"នៅពេលដែលខ្ញុំបំពាក់ព្រះគ្រីស្ត ពេលនោះណែនាំឲ្យខ្ញុំមានសមត្ថភាពនាំសេចក្ដី**

ស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គទៅជូនដល់បងប្អូនឯទៀតៗ។ ខ្ញុំមានសមត្ថភាពកសាងពិភពលោកថ្មីដោយចិត្តមេត្តាករុណា គឺដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមកពីព្រះគ្រីស្តផ្ទាល់ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់”។

អ្នកម្តាយតេរេសាបានរកឃើញពីក្នុងការអធិដ្ឋានរបស់គាត់ នូវកម្លាំងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីយកទៅបម្រើអ្នកក្រីក្រ បម្រើអ្នកដែលកំពុងស្លាប់។ ភាពស្ងៀមស្ងាត់ណែនាំឲ្យអ្នកម្តាយតេរេសាអធិដ្ឋាន។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃអ្នកម្តាយបានអធិដ្ឋាននៅមុខព្រះកាយព្រះគ្រីស្តពីរឬបីម៉ោង ដើម្បីទទួលកម្លាំងទៅជួយដល់អ្នកដែលកំពុងស្លាប់ ជួយដល់អ្នកក្រីក្រទុរគត។ សម្រាប់ជីវិតរបស់យើងក៏ដូចគ្នាដែរ យើងអាចមានសមត្ថភាពដើម្បីស្រឡាញ់អ្នកដទៃបាន លុះត្រាណាយើងរកឃើញសេចក្តីស្រឡាញ់មកពីព្រះជាម្ចាស់ពីក្នុងការអធិដ្ឋានរបស់យើង។ សេចក្តីស្រឡាញ់មកពីព្រះជាម្ចាស់ មានអំណាចលើអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងការបង្កើតសង្គមថ្មី។ ថ្ងៃនេះព្រះយេស៊ូដែលកំពុងសម្លឹងមើលមកយើងនៅទីនេះ ដែលកំពុងប្រទានពរដល់យើង ដែលណែនាំឲ្យយើងទទួលជីវិតថ្មីមានព្រះបន្ទូលមកយើងថា “**អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើចំពោះអ្នកតូចតាចជាងគេបំផុតម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់យើង នោះដូចអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើចំពោះខ្ញុំដែរ**”។ ដូច្នេះមានន័យថា នៅពេលយើងសម្លឹងមើលព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូ គឺយើងកំពុងសម្លឹងមើលមុខជនដែលកំពុងរងទុក្ខវេទនា។

សន្តៈវ៉ាំងសង់ដឺប៉ូលជាសន្តបុគ្គលម្នាក់ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់ច្រើន។ ថ្ងៃមួយមានបងស្រីម្នាក់សួរគាត់ថា “**លោកឪពុក ពេលខ្ញុំកំពុងអធិដ្ឋាននៅមុខព្រះកាយ ហើយប្រសិនបើមានអ្នកក្រីក្រមកសុំទាន តើខ្ញុំងើបចោលព្រះកាយដើម្បីទៅជួយគាត់ឬខ្ញុំអធិដ្ឋានបន្ត?**”។ គាត់បានឆ្លើយថា “**មិនមែនចោលព្រះកាយទេនៅពេលបងស្រីទៅជួយអ្នកសុំទាន ដ្បិតអ្នកសូមទាននោះហើយជាព្រះកាយ**”។ នៅពេលយើងអធិដ្ឋាន គឺពិតប្រាកដយើងនៅជាមួយព្រះយេស៊ូ ដូចគ្នាដែរនៅពេលយើងទៅជួយអ្នកតូចតាចម្នាក់ដែលកំពុងមានសេចក្តីត្រូវការ គឺយើងពិតប្រាកដនៅជាមួយព្រះយេស៊ូដដែល។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូមិននៅឆ្ងាយពីយើង ដែលកំពុងបំពេញតួនាទីជាគ្រីស្តបរិស័ទជាមួយអ្នកក្រីក្រទេ ...។

អ្នកម្តាយតេរេសាបានទទួលការត្រាស់ហៅដើម្បីបម្រើមនុស្សតូចតាច នៅពេលអ្នកម្តាយសម្លឹងមើលព្រះគ្រីស្តនៅលើព្រះឈើឆ្កាងទាំងបានឮព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា “**ខ្ញុំស្រេកទឹក**”។ ហេតុនេះហើយបានជានៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ក្រុមបងស្រី បងប្រុសមេត្តាករុណានៅទូទាំងពិភពលោកទាំងមូល មានទូព្រះកាយដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នាទាំងអស់ គឺមានឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្តនិងមានព្រះបន្ទូលថាខ្ញុំស្រេកទឹក។ ថ្ងៃនេះសូមបងប្អូនទាំងអស់គ្នាសម្លឹងមើលព្រះយេស៊ូ ដែលមានព្រះបន្ទូលម្តងទៀតដល់យើងថា “**ខ្ញុំស្រេកទឹក**” គឺព្រះអង្គស្រេកប្រទានសេចក្តីសុខសាន្តនិងសន្តិភាពឲ្យយើង ព្រះអង្គស្រេកចង់ឲ្យយើងលើកលែងទោសឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ព្រះអង្គស្រេកផ្តល់ជីវិត ផ្តល់សេចក្តីសង្ឃឹមឲ្យយើង ព្រះអង្គស្រេកឲ្យយើងនៅតែប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលនៃសេចក្តីអាក្រក់ នៃភាពងងឹតអន្ធិកាដែលសម្ងំនៅ

ក្នុងចិត្តរបស់យើង ដែលច្រើនដងបានផ្ទុះឡើងនូវការស្អប់ខ្ពើម កំហឹង ការសងសឹកដោយស្មានថាអ្នកដទៃដែលប្លែកពីយើងសុទ្ធតែជាខ្មាំងដែលយើងត្រូវតែវាយសម្លាប់។ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពិភពលោក យើងនឹកឃើញដល់ហ៊ីត្លែ ប៉ុលពត អាយស៊ីសដែលគេបានប្រព្រឹត្តបែបនេះ ហើយក៏គេនៅតែប្រព្រឹត្តបែបនេះដដែលនៅបច្ចុប្បន្នកាលនេះ។

ព្រះយេស៊ូស្រែកថែមទៀត គឺព្រះអង្គស្រែកកុំឲ្យយើងថ្កោលទោសបងប្អូនដូចគេបានថ្កោលទោសព្រះអង្គ កុំឲ្យយើងឆ្កាងគេដូចគេឆ្កាងព្រះអង្គនៅឯភ្នំលលាដ៏ក្បាលដែរ។ សព្វថ្ងៃមានមនោគមវិជ្ជាផ្សេងៗ មានរបបនយោបាយនានា មានរចនាសម្ពន្ធសេដ្ឋកិច្ចនានាដែលមិនរាប់មនុស្សទុកជាសំខាន់ជាងអ្វីទាំងអស់នោះទេ។ លទ្ធិអ្នកជាតិនិយមហួសហេតុ អត្តទត្ថបុគ្គលនិយម នៅតែឆ្កាងខ្ញុំតទៅទៀត។ សូមកុំចូលរួមក្នុងចំណោមគំនិតរបស់គេ។ អ្នកដែលជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំអើយ! ចូរសម្លឹងមើលមកម្តាយរបស់ខ្ញុំ គឺព្រះនាងម៉ារី ចូរសម្លឹងមើលមកខ្ញុំ ចូរស្តាប់ដំណឹងល្អដំបូងបង្អស់របស់ខ្ញុំដែលបានប្រកាសថា "**ចូរប្រែចិត្តគំនិតនិងជឿលើដំណឹងល្អចុះ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ហៀបនឹងយាងមកគ្រងរាជ្យហើយ**"។ នេះជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ ដែលព្រះយេស៊ូណែនាំឲ្យយើងភ្ញាក់ស្មារតីឈរឡើង ដើម្បីបំបាត់អ្វីៗទាំងអស់ដែលអសកម្មនៅក្នុងសង្គមរបស់យើង ដែលជិះជាន់លើសិទ្ធិមនុស្ស ដែលជិះជាន់តម្លៃថ្លៃថ្នូរនៃជីវិត ដោយគេបណ្តេញមនុស្សទន់ខ្សោយចេញពីសង្គម ដោយមិនអើពើនឹងអ្នកគ្មានសមត្ថភាពឲ្យអាចរស់នៅដូចគេឯងបាន ដែលនេះជាថ្មីម្តងទៀតព្រះយេស៊ូស្រែកទឹក គឺព្រះអង្គស្រែកឲ្យយើងភ្ញាក់ស្មារតីបង្កើតពិភពលោកថ្មី បង្កើតសង្គមថ្មីរបស់យើង ឲ្យយើងទៅជាពន្លឺសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូល។

ក្នុងអត្ថបទទីមួយថែងថា "**ប្រសិនបើអ្នកសុខចិត្តបេះអាហារពីមាត់ខ្លួនយកទៅឲ្យអ្នកដែលស្រេកឃ្លាន ប្រសិនបើអ្នកយកម្ហូបអាហារទៅចម្អែតមនុស្សទុរគត នោះពន្លឺរបស់អ្នកនឹងចែងចាំងក្នុងទីងងឹត ហើយភាពងងឹតរបស់អ្នកនឹងប្រែទៅជាភ្លឺដូចពន្លឺថ្ងៃដែរ**" នេះជាជីវិតរបស់អ្នកម្តាយតេរេសា ហើយនេះក៏ត្រូវតែជាជីវិតរបស់យើងដែរ គឺឲ្យយើងបង្កើតពិភពលោកថ្មី ឲ្យយើងទៅជាពន្លឺសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូល។ មានអ្នកកាសែតម្នាក់សួរអ្នកម្តាយតេរេសាអំពីទស្សនៈក្នុងការកសាងពិភពលោកថ្មីថា " **សូមអ្នកម្តាយជួយប្រាប់ផង តើយើងត្រូវការធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីកសាងពិភពលោកថ្មី?**"។ អ្នកម្តាយបានឆ្លើយថា "**លោកនឹងខ្ញុំត្រូវប្រែចិត្តគំនិតសិន ដោយយល់ថា ការកសាងពិភពលោកថ្មីមិនត្រូវការទស្សនៈដ៏អស្ចារ្យទេ ដោយត្រូវចាប់ផ្តើមពីការលើកលែងទោស ប្រសិនបើគ្មានការលើកលែងទោសទេ យើងមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ**"។ អ្នកម្តាយតេរេសាធ្លាប់មានប្រសាសន៍ថា "**យើងដែលជាអ្នកបាប ជួនកាលយើងគ្មានទុកកន្លែងណាមួយក្នុងចិត្តរបស់យើងថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ទេ គឺក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងពេញដោយភាពងងឹត ពេញដោយអំពើអាក្រក់**"។ ហេតុនេះហើយ យើងត្រូវតែស្រាយបាបរបស់យើង ត្រូវដកភាពងងឹតពីក្នុងចិត្ត ត្រូវដកចេញនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលរាំងផ្លូវយើងឆ្ពោះទៅរកព្រះជាម្ចាស់ ដោយយើងមកសម្រុះសម្រួលទទួលការលើកលែងទោសពីព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់មានកន្លែងមួយគង់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ដើម្បីឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្តចូលពេញក្នុងខ្លួនរបស់យើង ដែលពេលនោះខ្លួនរបស់

យើងប្រៀបដូចជាអាងទឹកមួយដែលពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលសេចក្តីស្រឡាញ់នោះនឹងហៀរចេញពីអាងនៃដួងចិត្តរបស់យើងទៅលើអ្នកដទៃ។ យើងអាចធ្វើកិច្ចការគ្រប់យ៉ាងក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់បាន លុះត្រាយើងទទួលការលើកលែងទោស ដោយសារមានតែការលើកលែងទោសទេដែលនាំឲ្យដួងចិត្តរបស់យើងមានកន្លែងមួយថ្វាយព្រះយេស៊ូដែលពុងស្រេក។

យើងត្រូវផ្តល់សក្ខីភាពអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់។ អ្នកម្តាយតេរេសាធ្លាប់មានប្រសាសន៍ថា ប្រសិនបើអ្នកគ្មានសមត្ថភាពដើម្បីចិញ្ចឹមមនុស្ស១០០នាក់ នោះសូមចិញ្ចឹមតែម្នាក់ក៏បាន។ ពេលចេញពីពិធីបុណ្យនេះទៅ ដោយសារយើងបានទទួលកម្លាំងពីអ្នកម្តាយតេរេសា និងព្រះយេស៊ូដែលកំពុងសម្លឹងមើលយើង នោះសូមឲ្យយើងសម្រេចចិត្តនៅថ្ងៃនេះថា តទៅទោះបីខ្ញុំជួយមនុស្ស១០០នាក់មិនបាន តែខ្ញុំត្រូវតែជួយឲ្យបានម្នាក់។ ធម៌មេត្តាករុណាតម្រូវឲ្យយើងភ្ញាក់ស្មារតីគ្រប់ពេលវេលាដើម្បីផ្តល់សក្ខីភាព អ្នកម្តាយតេរេសាមានប្រសាសន៍ថា យើងរស់នៅក្នុងមហាសមុទ្រនៃភាពក្រីក្រកម្សត់ទុរគត ប៉ុន្តែយើងអាចបង្រួមមហាសមុទ្រនោះឲ្យតូចជាង ប្រសិនបើយើងខិតខំរស់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ខិតខំកសាងពិភពលោកថ្មី។ ពេលយើងធ្វើជាអ្នកបម្រើ កិច្ចការរបស់យើងគឺកសាងសុខសន្តិភាពតាមពាក្យអធិដ្ឋានរបស់អ្នកម្តាយតេរេសាថា "**ផលផ្លែនៃការបម្រើគឺសន្តិភាព**"។

ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនទាំងអស់ធ្វើជាទូតនៃសុខសន្តិភាពសម្រាប់សង្គមរបស់យើង។ ខ្ញុំមានយោបល់មួយ ដោយសូមឲ្យការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានកាតូលិកកម្ពុជាបង្កើតទំព័រហ្វេសបុកមួយដែលមានឈ្មោះថា "**ព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា ដើម្បីកសាងសុខសន្តិភាព**" សម្រាប់បងប្អូនទាំងអស់ ជាពិសេសសម្រាប់យុវជនយុវនារីយើង និងសម្រាប់បងប្អូនយើងដែលកំពុងប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទដៃ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យទំព័រហ្វេសបុកនេះ ទៅជាកន្លែងមួយដើម្បីឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាផុសគ្រប់ព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងសុខសន្តិភាព។ ពេលយើងមានរូបថតមួយយ៉ាងស្អាតដែលបង្ហោះទៅណែនាំឲ្យមានសន្តិភាព នោះចូរផុសទៅ។ ពេលយើងមានគំនិតមួយដែលណែនាំឲ្យមានសន្តិភាព ចូរផុសទៅ។ ពេលយើងមានពិសោធន៍ជាក់ស្តែងមួយ ឧទាហរណ៍ថាថ្ងៃនេះខ្ញុំបានជួយសម្រុះសម្រួលមិត្តភក្តិពីរនាក់ ឲ្យគេស្រុះស្រួលគ្នា នោះចូរផុសទៅ ដើម្បីឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើង ឲ្យប្រទេសកម្ពុជារបស់យើងកើតមានតែសម្លេងអំពីសុខសន្តិភាព។ ពេលទំព័រហ្វេសបុកនេះរៀបចំហើយ គឺយើងទាំងអស់គ្នាជាអ្នកចូលរួមចិញ្ចឹមឲ្យមានដំណើរការរាល់ថ្ងៃ ដោយយើងចែករំលែកនូវពត៌មាន មតិយោបល់ រូបភាព ឬជាអ្វីក៏បានដែលនាំមកនូវសុខសន្តិភាពសម្រាប់ក្រុមគ្រួសារ សម្រាប់សាលា សម្រាប់ព្រះសហគមន៍ និងសម្រាប់សង្គមរបស់យើង។ យើងហាមជាដាច់ខាតនូវការផុសទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងសុខសន្តិភាព។ សូមឲ្យព្រះសហគមន៍កាតូលិករបស់យើង មានសម្លេងតាមរបៀបដែលនាំឲ្យមានសុខសន្តិភាព។

យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ សូមព្រះអង្គគង់នៅជាមួយយើងខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យយើងខ្ញុំបន្តរួមគ្នាបំពេញតួនាទីរបស់យើងខ្ញុំ ដោយនឹកគិតដល់ប្រសាសន៍អ្នកម្ដាយតេរេសាថា "**ផលផ្លែនៃភាពស្ងៀមស្ងាត់គឺអធិដ្ឋាន ផលផ្លែនៃការអធិដ្ឋានគឺជំនឿ ផលផ្លែនៃជំនឿគឺសេចក្ដីស្រឡាញ់ ផលផ្លែនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់គឺបម្រើ ផលផ្លែនៃការបម្រើគឺសន្តិភាព**" ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្ដីស្រឡាញ់។ អាម៉ែន។